

ת"פ 43309/12/14 - מדינת ישראל נגד א.י.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 43309-12-14 מדינת ישראל נ' י'

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
בעניין: מדינת ישראל

נגד
א.י.

ב"כ המאשימה: עו"ד מעין דואק

ב"כ הנאשם: עו"ד שירלי אוחיון ממשרד עו"ד ירון פורר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **תקיפת בת זוג**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "החוק").
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, הנאשם והמתלוננת נשואים במשך 20 שנה. ביום 12.12.14 עימתה המתלוננת את הנאשם עם העובדה שמנהל מערכת יחסים מחוץ לנישואין והכתה בפניו באמצעות ידה. או אז, **דחף הנאשם את המתלוננת, אחז בצווארה ומשך אותה בשערות ראשה. הנאשם הכה בגופה של המתלוננת והטיח ראשה בדלת הבית.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 7.7.15, הנאשם בן 45, נשוי ואב לארבעה ילדים, בעל 10 שנות לימוד ומנהל עסק עצמאי. הנאשם בעל רקע תעסוקתי יציב ומגיע ממשפחת מוצא נורמטיבית. הכיר את המתלוננת בשנת 1990 ושנתיים מאוחר יותר נישאו. במהלך 10 השנים האחרונות על רקע תחושת תסכול מן הזוגיות עם המתלוננת, ניהל קשרים מחוץ לנישואין והתקשה למלא אחר תפקידיו ההוריים והזוגיים. שירות המבחן התרשם ממערכת יחסים של תלות רגשית ביחסיו עם המתלוננת, כשברקע קונפליקט ומשבר אמון סביב גילוי מערכת היחסים המשמעותית שניהל הנאשם מחוץ למסגרת הנישואין. בהתייחסו לעבירות, נטל הנאשם אחריות ותיאר את התנהגותו וקשיו להתמודד עם כעסה של המתלוננת. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו וגילה אמפטיה חלקית למתלוננת ותובנה להשלכות מעשיו. תיאר כי חש מושפל לנוכח הוויכוח שהסלים ביניהם והתקשה לשלוט בדחפיו. בצד זאת, התייחס לחלקיו האלימים בצמצום וטשטוש כשהראה כי נדרש לעבד חלקים אלה. בשיחה עם המתלוננת, תארה

תהליך הדרגתי של שינוי והסלמה ביחסיהם בעשר השנים האחרונות, מאז חוותה תחושת ניתוק וריחוק מצידו של הנאשם כשכל ניסיון שלה לתקשורת הוביל לאלימות מילולית ולמתחים ביניהם. ברקע לעבירה משבר אמון חריף שחוותה בשל גילוי מערכת יחסים שניהל הנאשם במשך 10 שנים. תיארה כי לאורך השנים חוותה אלימות מילולית, נפשית וכלכלית מצידו של הנאשם אשר כללו ניסיונות להקטינה, ניסיונות שליטה, בידודה ממשפחתה והפחתת מעמדה בעיני הילדים. בצד זאת הביעה רצונה לשקם היחסים. שירות המבחן התרשם מנאשם אשר מנהל אורח חיים יציב מבחינה תעסוקתית, אולם הוא בעל קווים נרקיסטיים, דפוסי חשיבה נוקשים, קווי אישיות אובססיביים המתקשה לראות את האחר ולנהל תקשורת מקדמת עם המתלוננת. הנאשם מתקשה לראות חלקיו האלימים ונזקק לטיפול ארוך טווח. הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי אליו הוא מגיע באופן מסודר ומביע מוטיבציה, ואולם עדיין נמצא בשלבים ראשוניים של ההליך. לפיכך, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם צו מבחן.

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 20.10.15, הנאשם משולב בטיפול ביחידה למניעת אלימות מיום 1.2.15. משתתף בטיפול קבוצתי אליו מגיע בקביעות. המתלוננת הופנתה אף היא לטיפול והנאשם שב להתגורר בביתו. מהמידע מגורמי הטיפול עולה כי תחילה היה הנאשם מגיע למפגשים ומשתתף באופן כנה ואולם לאחרונה חלה נסיגה וגילוי התנגדות לטיפול כשהוא מתקשה בחשיפה ובהתבוננות עצמית. לאור זאת שולב הנאשם גם בטיפול פרטני. עד כה התקשה הנאשם להגיע למפגשים הפרטניים, ציין כי חש מאוים מהקשר הטיפולי ומהחשיפה, כך שהקשר הטיפולי עדיין נמצא בשלב ראשוני. הצוות הטיפולי התרשם מאדם המתקשה לרחוש אמון, עסוק בחשש מחשיפה באופן המקשה בעבודה על תכנים משמעותיים. הנאשם עדיין מתקשה לנהל תקשורת מקדמת עם המתלוננת ואינו מודע לצרכיה. לאור זאת, במטרה לשקול המשך טיפול, נערכה ועדת סיכום ביניים בה שוקף לנאשם מצבו. הנאשם תיאר כי חש קושי לרחוש אמון, כשבולטים קיומם של עיוותי חשיבה, נוקשות מחשבתית והגנות אותן מתקשה להסיר. בצד זאת הביע נכונותו ונחישותו לערוך מאמצים להתמיד בפגישות פרטניות. חרף זאת, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן.

ראיות לעונש

6. העידה המתלוננת. מסרה כי נשואה לנאשם משנת 1992 ולהם 4 ילדים, הקטן שבהם בן 9. נמצאים מחדש פברואר בטיפול שיקום הזוגיות גם לטובת הילדים. הנאשם חזר לביתם ב - 21.7.15 ומאז הוא דואג לילדים. כבר שנתיים שהיא אינה עובדת עקב מחלה והנאשם הוא המפרנס היחיד בבית. אוהבת אותו וסולחת לו.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד יעקב שטרנברג ומיכל בן דוד, הנאשם יליד 1969, לחובתו 3 הרשעות קודמות, אחת מהן התיישנה אולם גם היא בגין עבירת אלימות. רף המעשים אותם ביצע הנאשם הינו גבוה. הנאשם הופנה לשירות המבחן, מהתסקירים עולה כי הנאשם הגיע למפגשים ושיתף את חייו באופן כנה ואולם לאחרונה חלה נסיגה. יכולת ההתבוננות שלו חלקית והוא עדיין מתקשה לנהל תקשורת מקדמת. ניכר כי הנאשם החל בהליך טיפולי, אך קשה לומר כי עבר כברת דרך והשתקם. הערך המוגן הינו פגיעה בשלומן של נשים. מתחם העונש ההולם הינו החל ממספר חודשי עבודות שירות ברף הנמוך ועד ל- 18 חודשי מאסר. נוכח עברו הפלילי של הנאשם והעדר הליך שיקומי משמעותי עתרו ב"כ המאשימה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד ירון פורר, הנאשם בן 45 נשוי ואב ל- 4 ילדים. הנאשם והמתלוננת נשואים 23 שנה. מדובר על אירוע בודד במהלך כל שנות הנישואין אשר החל בעקבות אלימות פיזית של המתלוננת ובשעת כעס. כתב האישום תוקן משמעותית. לא מדובר בנאשם שזה אורח חייו. לא נגרמה חבלה. הנאשם עצמאי בעל חנות, בתיק זה היה עצור 34 ימים ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים. העסק שלו קרס. הנאשם היה מורחק מביתו תקופה ארוכה. העבר הפלילי הוא ישן מאוד. המתלוננת מעוניינת לשקם את הזוגיות ואת חיי הנישואין ובשל כך אף פנו לטיפול זוגי וקבוצתי. הנאשם אמנם מתקשה לשתף, אבל הוא מגיע למפגשים, ומגלה מוטיבציה ורצון להמשיך בהליך הטיפול. הנאשם שב להתגורר בבית ומאז אין ביניהם חיכוכים. הנאשם הוא המפרנס היחיד. שירות המבחן ממליץ על צו מבחן אך הנאשם מסכים לבצע גם צו של"צ. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם צו של"צ וצו מבחן.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
10. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו זכותו של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו. כל אדם זכאי להגנה על גופו מפני פגיעה אלימה בו. דברים אלה נכונים ביתר שאת לגבי אלימות בתוך המשפחה.
11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף נמוך עד בינוני. על רקע גילוי מערכת יחסים מחוץ לנישואין התגלע בין בני הזוג ויכוח במהלך הכתה המתלוננת בפניו של הנאשם והוא דחף אותה, אחז בצווארה ומשך אותה בשערות ראשה. בהמשך הכה בגופה של המתלוננת והטיח ראשה בדלת הבית.
12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים אשר נעים בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל (ראו למשל רע"פ 3629/11 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (18.5.11), ת"פ (ראשל"צ) 7226-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו זגילה** (11.2.13), ת"פ (רח') 18779-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוגי** (28.1.14), ת"פ (כ"ס) 23034-05-11 **מדינת ישראל נ' אדרי** (9.10.13), ת"פ (נת') 36202-02-12 **מדינת ישראל נ' קבסה** (10.4.13), בת"פ (ת"א) 59862-01-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (5.6.13)).
13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לכך שהתנהגותו האלימה של הנאשם כלפי המתלוננת היתה עלולה להוביל לגרימת נזק פיזי למתלוננת. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך שהאירוע התרחש בעקבות משבר אמון חריף בין בני הזוג ובמהלך עימות בין בני הזוג הכתה המתלוננת על פניו של הנאשם. הנאשם אשר התקשה להתמודד עם כעסה של המתלוננת ביצע את המיוחס לו.
14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.
15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. אמנם הנאשם החל בהליך טיפולי בו הוא נמצא מזה 7 חודשים ואולם מתסקירי שירות המבחן נראה כי הוא נמצא רק בשלב הראשוני של ההליך הטיפולי. סבורני כי אין בהליך זה כדי להצדיק סטייה ממתחם העונש ואולם יש מקום להתחשב בו בתוך גדר המתחם.

גזירת העונש המתאים לנאשם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לכך שהנאשם יליד 1969, נשוי ואב לארבעה ילדים. הנאשם הינו המפרנס היחידי ואין ספק כי כל עונש קונקרטי שיוטל עליו יקשה עליו ועל משפחתו. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע צער ונטל אחריות. הנאשם נרתם להליך טיפולי ובנוסף נרתמו בני הזוג להליך טיפולי זוגי ושבו להתגורר יחדיו. לנאשם הרשעה קודמת בעבירות לפי חוק התכנון והבניה וכן שתי הרשעות שהתיישנו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה, תקיפה בתנאים מחמירים וקבלת דבר במרמה. הנאשם היה עצור בגין תיק זה תקופה ממשית ולאחר מכן שהה בתנאים מגבילים.
17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת היחיד** בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לכך שהנאשם מתקשה לשתף את גורמי הטיפול ומתקשה לשנות מדפוסי חשיבתו והתנהגותו.
18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש של צו של"צ לצד עונשים נלווים. אני ער להמלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן בלבד ואולם סבורני כי אין בכך כדי לאזן כראוי בין שיקולי הענישה השונים.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**
- א. צו של"צ בהיקף של 175 שעות על פי תוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה של אלימות פיזית כלפי בת זוג.
- ג. צו מבחן למשך שנה.
- מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יבצע את צו השל"צ או לא יעמוד בצו המבחן, ניתן יהיה להפקיעם ולשוב ולגזור את דינו.
- ככל שקיימת הפקדה בתיק, תושב למפקיד בכפוף לכל הוראה חוקית.
- אני על עיכוב ביצוע תחילת השל"צ למשך 45 ימים.
- מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' טבת תשע"ו, 20 דצמבר 2015, בנוכחות הצדדים.